

- 2) Este compatibilă cu dreptul comunitar – în special cu articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale drepturilor de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (precum și cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă și cu tratatul de instituire) – o reglementare națională care permite întreprinzătorului comercial să ofere particularilor servicii de înregistrare video la distanță în modalitatea denumită *cloud computing* de copii private ale unor opere protejate de dreptul de autor, chiar dacă acest lucru presupune intervenția sa activă în cadrul înregistrării, inclusiv în lipsa consimțământului titularului dreptului, în schimbul plății unei compensații forfetare în beneficiul titularului dreptului, care, în esență, face obiectul unui regim de licență obligatorie?

⁽¹⁾ JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

⁽²⁾ „Directiva privind comerțul electronic”, JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingin hallinto-oikeus (Finlanda) la 25 mai 2016 – A Oy

(Cauza C-292/16)

(2016/C 270/35)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A Oy

Parte interesată: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 TFUE se opune unei reglementări finlandeze potrivit căreia, în cazul în care o societate națională înstrăinează, cu titlu de cesionare a unei activități, activele unui sediu permanent aflat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, către o societate stabilită în acel stat și primește în contrapartidă acțiuni noi ale acesteia, transferul activelor se impozitează imediat, în anul transferului, în timp ce într-o situație națională echivalentă impozitarea are loc abia în momentul realizării acestuia?
- 2) Este vorba despre o discriminare directă sau indirectă dacă Finlanda efectuează impozitarea imediat, în anul transferului activității, înaintea realizării venitului, în timp ce într-o situație națională impozitarea are loc abia în momentul acestei realizări?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările 1 și 2, poate fi justificată restricționarea libertății de stabilire prin motive justificative, precum un motiv imperativ de interes general sau protecția competenței naționale de impozitare? Este restricția interzisă în concordanță cu principiul proporționalității?